

Madama Butterfly (Giacomo Puccini)

Personatges principals

Butterfly (Cio-Cio-San)	jove geisha japonesa
Suzuki	criada de Butterfly
Pinkerton	oficial de la marina dels Estats Units
Kate	esposa de Pinkerton
Sharpless	cònsol dels Estats Units a Nagasaki
Goro	alcavot
Yamadori	pretendent de Butterfly
Monjo bonzo	oncle de Butterfly

On passa l'acció

Al Japó, en una casa amb jardí als afores de la ciutat de Nagasaki, amb vistes a la badia. Finals del segle XIX.

Resum argumental

Acte primer

Goro, alcavot japonès, mostra a l'oficial Pinkerton la que serà casa seva, situada en un turó amb vistes a la badia i la ciutat de Nagasaki.

Poc després, entren la donzella Suzuki i dos servents més, que són presentats a Pinkerton. S'espera l'arribada de Cio-Cio-San, casada per poders amb l'oficial americà.

La jove pertanyia a una família rica que es va arruïnar i per sobreviure s'havia vist obligada a fer de geisha.

Arriba el cònsol dels Estats Units, Sharpless. Pinkerton li fa saber que ha comprat la casa per 999 anys i també la seva esposa, amb la possibilitat de rescindir el contracte quan li sembli.

Sharpless recomana a Pinkerton que no s'aprofiti de la seva esposa. Aquest gairebé no la coneix, però la seva delicadesa i senzillesa el tenen fascinat.

Goro anuncia que Cio-Cio-San s'acosta amb les seves amigues. Quan arriben, la jove —que té 15 anys i es fa dir *Miss Butterfly*— s'inclina submissa davant del seu marit.

El cònsol li pregunta sobre la seva família i ella explica que fins ara ha viscut amb la seva mare, molt pobre, i que el seu pare és mort.

Els parents de Cio-Cio-San van arribant. Pinkerton mostra un cert menyspreu envers els nousvinguts, que tafanegen per la casa.

Quan els familiars de Butterfly han sortit al jardí, ella es disposa a desfer les poques coses que porta, ajudada per Suzuki.

Entre els seus objectes personals, hi ha un estoig llarg i estret que conté el ganivet amb què el seu pare es va suïcidar per ordre de l'emperador japonès.

També desfa uns ninots de fusta, els *ottoké*, objectes sagrats que representen els seus avantpassats. Cio-Cio-San confessa que ha renunciat a la seva religió i s'ha convertit al cristianisme per submissió al seu marit, sense dir-ho a la família.

Quan estan a punt de signar el contracte matrimonial, arriba l'oncle de Butterfly, sacerdot budista, que la maleeix per haver renunciat a la seva religió i casar-se amb un estranger.

Pinkerton el fa fora sense contemplacions. La resta de convidats marxen i deixen sola la parella amb la donzella Suzuki.

Comença a fer-se de nit
i Cio-Cio-San, encara angoixada per la maledicció del seu oncle,
demana a la donzella que li prepari la roba per allitar-se.
Pinkerton lloa la bellesa de la seva esposa
i la parella es disposa a passar la primera nit d'amor.

Acte segon

Han passat tres anys.
Pinkerton va abandonar Cio-Cio-San poc després del casament.
La donzella Suzuki resa davant una estàtua de Buda
mentre intenta fer veure a la noia
que ell no tornarà mai més.
Butterfly està convençuda que el seu marit
aviat tornarà al costat.

Aleshores arriba Sharpless, acompanyat de Goro.
Cio-Cio-San explica al cònsol que Pinkerton li havia dit
que tornaria quan el pit-roig fes el niu,
cosa que ja ha passat tres vegades.
Ella entén que potser als Estats Units el pit-roig
fa el niu menys sovint.

Sharpless, emocionat per la ingenuïtat de la jove,
assisteix a la visita de Yamadori,
un príncep pretendent de Cio-Cio-San,
a la qual proposa matrimoni, un cop més.
Però ella es vol mantenir fidel al seu marit legítim.

Quan Yamadori es retira,
desencantat per la negativa de Butterfly,
Sharpless li llegeix una carta de Pinkerton,
en què l'oficial li demana que prepari Cio-Cio-San
per si ell no torna mai més.

Ella respon que si això passés,
tornaria a cantar pels carrers de Nagasaki
o bé se suïcidaria.

Butterfly fa venir el seu fill i el mostra a Sharpless.
Aquest, commogut, es compromet a escriure Pinkerton
per informar-lo que tenen un fill.

Suzuki renya Goro, que va dient a tothom
que el fill de Cio-Cio-San es de pare desconegut.

De sobte, se sent una canonada que prové del port:
és del vaixell *Abraham Lincoln*. Un dels seus oficials és Pinkerton.
Cio-Cio-San, eufòrica, es disposa a rebre el seu marit
i ordena a Suzuki que portin flors per adornar la casa.

Es fa de nit i Cio-Cio-San ha fet tres forats als panells
que tanquen l'entrada de la casa, perquè ella, Suzuki i el nen
puguin veure arribar Pinkerton.

Butterfly es queda desperta, esperant,
mentre se senten els cants dels pescadors,
feinejant a la badia de Nagasaki.

Acte tercer

Butterfly segueix desperta,
mentre el seu fill i Suzuki dormen a la vora.
Se sent cantar uns mariners.
Suzuki es desperta i intenta que Cio-Cio-San dormi,
però ella vol abraçar i bressolar el seu fill.
Finalment, es retira a la seva habitació.

Arriben Pinkerton i Sharpless,
i Suzuki els prega que no facin soroll
per no despertar Butterfly.

Pinkerton s'emociona en veure els preparatius per rebre'l,
però l'única cosa que ell vol és endur-se el seu fill
als Estats Units amb la seva esposa nord-americana, Kate,
que s'espera al jardí.

Sharpless demana a Suzuki que prepari Cio-Cio-San
per a aquesta dura notícia.

Els remordiments roseguen Pinkerton,
que s'acomiada de la seva casa japonesa.

Kate, al jardí, demana a Suzuki que convenci Butterfly
perquè els permeti endur-se el nen.

Cio-Cio-San es desperta i veu el cònsol i Kate Pinkerton.
Suzuki li anuncia que Pinkerton no tornarà mai més.
Sharpless l'aconsella que faci el sacrifici que se li demana.
Però Butterfly declara que lliurarà el seu fill directament
al seu espòs.

Sola, Cio-Cio-San obre l'estoig que conté l'espasa
amb què el seu pare es va suïcidar i en llegeix la inscripció:
“Amb honor mor qui no pot preservar la vida amb honor”.
Desesperada, abraça el nen per última vegada
abans de demanar-li que es giri i que jugui.

Poc després, Cio-Cio-San es clava l'espasa.
Agonitzant, veu com arriben Pinkerton i Sharpless,
que s'enduen el nen després d'haver vist, horroritzats,
el cos ensangonat de Madama Butterfly.

Els textos de Lectura Fàcil segueixen
les directrius internacionals de l'IFLA
(International Federation of Library Associations
and Institutions) quant al llenguatge, el contingut
i la forma, a fi que tothom els pugui entendre.

L'Associació Lectura Fàcil ha fet aquesta versió en Lectura Fàcil.